

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 103

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 TRIOLA LANE, HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-922-5638 ** EMAIL: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihuybienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 7 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Ban Chấp Hành 2010-2013

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Năm

Ông Lê Văn Trường

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đắt

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Anh Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Ngô Khương An

(Kiêm nhiệm tạm thời)

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngân

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Vân: 281- 261- 5844

Thư từ, chi phiếu xin ghi:

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

điện thoại: 713-922-5638

datlam1951@yahoo.com

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Bảng tin kỳ này đến cùng quý vị với những bài viết tường thuật, bút ký giới thiệu về chuyến đi Hội Ngộ Biên Hoà Honolulu, Hawaii 2012 - Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I.

Sau ngày 14 tháng 6 năm 2012, phái đoàn gần 30 người, đến Hawaii từ các tiểu bang của Hoa Kỳ; đặc biệt có đồng hương anh chị Lôi Phát & Châu Kim Mỹ đến từ nước Ý, đã lần lượt trở về lại nơi trú quán và gia đình. Dư âm, hình ảnh, tình nghĩa... của những ngày gặp gỡ đồng hương và du lịch tại hai đảo Oahu và Big Island Hawaii vẫn còn tươi thắm với những niềm vui cảm mến, tưởng nhớ ghi ơn...đến quý đồng hương và thân hữu Biên Hoà tại Hawaii hết tình đãi ngộ con dân xứ Bưởi, từ phương xa về viếng thăm.

Tâm tình tình nồng hậu này được đồng hương Nguyễn Kim Lộc trong bài hồi ký "Những Ngày Viếng Hawaii Và Hội Ngộ Biên Hoà" phát biểu cảm tưởng như sau: "*Chao ôi! Tình người xứ Bưởi đậm đà làm sao - không biết diễn đạt lời cảm ơn nào cho xứng đáng....*"

Trong tinh thần yêu thương, gắn bó với đất nước quê nhà tình Biên Hoà, hơn 5 năm, Hội đã có dịp tổ chức những chuyến đi kết chặt tình đồng hương qua những lần hội ngộ tại Âu Châu, Hoa Kỳ, Canada, và vừa rồi tại Á Châu, nơi tiểu bang Hạ Uy Di.

Duyên may, trong chuyến đi này, ghé California trước và sau chương trình hội ngộ ở Hawaii vài ngày, ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt đã được cơ hội thăm viếng quý bậc trưởng thượng Biên Hoà. Tại Orange County: Bác Ma Phiếu, Ông Bà Đỗ Cao Thanh, Bà Liêng Nữ Trung, Ông Trần Văn Anh (hậu duệ Đức Ông Trần Thượng Xuyên), các thầy cô Hà Tường Cát, Nguyễn Văn Phó, Huỳnh Bá Hạnh. Tại Fresno: Bác Huỳnh Thị Thạnh (chủ nhân Quán Tuyết Hồng). Tại San Jose: Gia đình Bác Trang Liệt Tường (ba của đồng hương Trang Tấn Hưng/Hội Trưởng Đình Tân Lâm), cô Út Nguyễn Thị Lý, gia đình chị Hồ Thị Nguyệt đang chăm sóc cho Bác Trịnh Thị Tú (em dâu của bà Bảy Đắc, chủ nhân Quán Cháo Lòng Huỳnh Cửa), chủ nhân tiệm bánh Hồng Vân Cô Hai Vinh (dâu Bà Mười Đức Thành Hưng)...

Chân thành cảm kích trước sự dẫn thân của quý đồng hương và thân hữu hy sinh chung lo cho ngày hội ngộ ở Hawaii, sự thương mến của quý bậc trưởng thượng dành cho Hội, chúng tôi kính chuyển lời biết ơn sâu xa của ông Hội Trưởng và lời chúc sức khoẻ, an khang hạnh phúc đến cùng tất cả quý vị.

Trân trọng kính chào.

Bức Tranh Thêu Bản Đồ Nước Mỹ: Quần Đảo Hạ Uy Di

Đêm qua tự nhiên tôi lại nhớ đến bức tranh thêu bản đồ nước Mỹ của bà Laura, thêu tượng trưng vài vòng tròn nhỏ, rải rác ngoài khơi Thái Bình Dương là quần đảo Hạ Uy Di, nằm gần nhau theo chiều ngang như xếp hàng trong mệnh mông của đại dương. Tôi mới từ Hạ Uy Di về, trong đầu vẫn còn âm vang tiếng sóng vỗ bờ rào rạt suốt đêm khuya, một buổi tối lang thang ra ngắm biển đêm. Bập bùng những ngọn đuốc dọc theo bờ biển, như ánh lửa của người thổ dân Hawaiian và tiếng nhạc tiếng trống rền rĩ trong khung cảnh núi rừng hoang dã. Phải vượt qua 3 chuyến bay và chờ đợi ở các phi trường nên đã mất hết một ngày trời nổi với mây trời, phi cơ nghiêng cánh trên vùng biển đêm để đáp xuống phi trường Honolulu, ánh sáng từ bao nhiêu con tàu đậu trên biển cho tới ánh đèn của thành phố Waikiki lấp lánh như một viên kim cương khổng lồ. Hạ Uy Di thao thức và sống động gần như suốt đêm, khách du lịch vẫn tản bộ thật thong dong, dòng xe trong lòng đường vẫn không ngừng.

Phi trường Honolulu nằm trên hòn đảo Oahu, một trong 19 hòn đảo lớn nhỏ nằm rải rác trên Thái Bình Dương, thủ đô của Hawaii là Honolulu cách lục địa khoảng 2300 dặm, là tiểu bang thứ 50 của Hoa Kỳ được công nhận ngày 21 tháng 8 năm 1959. Đây cũng là tiểu bang có nhiều sắc dân gốc Á nhất Hoa Kỳ, với khí hậu nhiệt đới, nắng mưa bất chợt như tuổi dậy thì của thiếu nữ đang yêu, khiến người xa đến đây cứ ngỡ là một thành phố thuộc Châu Á, nhưng thực ra nó không thuộc về châu lục nào. Những hòn đảo tượng trưng bé bằng hạt đậu xanh trong bức tranh thêu bản đồ nước Mỹ của bà Laura, thật ra được hình thành từ núi lửa Kilauea, chưa kể còn có đảo san hô mà chắc không có người sinh sống. Ngoài hai hòn đảo lớn như Oahu và Hawaii thì những đảo khác như Niihau, Kauai, Molokai, Lanai, Mauii đều nhỏ nhưng vẫn có người sinh sống, môi trường do núi lửa xói mòn nên hình thể rất đẹp, núi non, cây cối chen nhau mọc trên các triền đồi chên vênh, ven đường giầy leo và những bụi hoa giấy đủ màu, những cây hoa sứ màu vàng sữa hay trắng muốt phả mùi hương phảng phất trong nắng gió, mệnh mang lẫn vào cái buồn núi đồi hoang dại. Chuyến đi này lại một lần nữa tôi theo chân đoàn Biên Hoà “Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I”, để nhớ lại cách đây vài năm tôi cũng được tháp tùng trong chuyến Hoa Bưởi Vượt Đại Dương thăm các nước Âu Châu. Chuyến nào cũng vui và gắn bó tình đồng hương thân thiết, tôi càng cảm nhận ra cái tình đoàn kết, thương yêu rất cần thiết cho một chuyến đi dài. Nếu may mắn đi chơi xa có vợ chồng, con cái đi theo thì đã lấy làm quý lắm, nhưng những ai lẻ loi nếu đi chung với đoàn Hoa Bưởi, chắc chắn sau chuyến đi trở lại nhà cảm giác cô đơn sẽ không còn, vì sự chân tình của mọi người đối với nhau sẽ làm ấm bao nhiêu con tim mang mối sầu cô quạnh. Đoàn Hoa Bưởi đến Hawaii chưa đầy 30 người, quá rộng cho chuyến “school bus” chở học sinh của hãng Roberts Hawaii, một hãng xe du lịch với nhiều loại xe tour bus vừa phục vụ du khách cũng như nhận thầu chuyên chở học sinh, vào mùa hè chở thuê cho du khách đi thành nhóm đông người để lấy thêm lợi tức. Thế cũng tiện, với một giá cả tương đối nên việc chia nhau tiền chuyên chở cho một chuyến xe rất nhẹ túi cho du khách, mà lại được thăm nhiều nơi trong một ngày, ngừng lại bên đường để nhìn bao quát cảnh đẹp Hawaii trong một sáng còn mù sương.

Tuyệt vời nhất là phương tiện giao thông ở Hawaii, ngoài xe taxi thì xe bus, “trolley” đan nhau nườm nượp đón khách từ trạm để toả đi khắp nơi, nên ai cũng có thể yên tâm đi đến nơi về đến chốn. Ngay tại các khách sạn cũng giới thiệu cho du khách liên lạc với các chuyến Tours đi thăm các địa điểm du lịch rất nhiều, khỏi mất công loay hoay tìm kiếm. Riêng tôi, thú nhất vẫn là được làm khách bộ hành, lang thang trên các con phố lúc nào cũng sạch bóng và đông người qua lại. Người lái xe ở đây rất lịch sự, rất từ từ và ưu tiên cho khách bộ hành cứ thong thả băng qua đường, đi dưới những hàng cây rì rào vì từ đây ra biển chỉ đi bộ khoảng 15 phút. Trước khách sạn là “International Market”, gọi nôm na là Khu Chợ Trời bán trái cây hộp chợ vào những ngày thứ Năm trong tuần, và hình như bán đủ thứ từ thức ăn cho đến quần áo vào mỗi ngày, nếu ngại đi xa lên phố Tàu để kiếm một quán phở Tàu nhiều thịt và bánh, nhưng sặc mùi quế mùi hồi thì ôi thôi không nuốt được. Thôi hãy vào đây ăn uống với một giá phải chăng, món ăn cũng đa dạng nhiều khẩu vị của mọi quốc gia. Vào một gian hàng bán thức ăn, nói vài câu tiếng Anh thông dụng để “order” món ăn, chủ và khách mới cười xoà nhận ra nhau là người Việt, và thế là đĩa cơm trắng có cá chiên hôm ấy không quên xin thêm chén nước mắm pha chua ngọt, đặc biệt chỉ xứ mình mới có loại nước chấm pha chế tuyệt vời như thế! Buổi tối nơi khu chợ trời bán các áo hoa sặc sỡ cho du khách đến Hawaii, những chiếc xà rồng hoa thật đẹp mà giá thì quá rẻ, quần áo trẻ em và các đồ lưu niệm, tôi gặp một lúc vài gian hàng của người Việt. Các em tương đối trẻ, thế hệ thứ hai của những gia đình Việt Nam ở đây, không ở tuổi còn cấp sách mà là bươn chải ra chợ đời để kiếm sống, nghe nói miền này sống dựa vào du lịch, không hãng xưởng sản xuất hay rất ít nên không có việc làm, đa số nhảy ra buôn bán, lợi tức thu hoạch nhờ khách du lịch. Những năm về trước nghề chạy “Taxi” còn khá, sau này phương tiện giao thông của chính phủ dồi dào và tiện lợi nên cũng xuống dốc, ảnh hưởng kinh tế toàn cầu người đi du lịch cũng gói ghém tính toán hơn xưa nên đời sống ở đây cũng khá vất vả. Đám trẻ hơn đang tuổi đi học thì thường muốn bay về đất liền để thăng tiến và tìm việc làm dễ hơn, Hawaii nhờ khí hậu trong lành nên rất tốt cho trẻ con và người già thường có tuổi thọ cao. Về mặt an ninh thì ở đây con số tội phạm ít ỏi, chính là vì bốn bề biển bao quanh, các tay anh chị khó lọt lưới pháp luật, khi di chuyển từ đảo này sang đảo kia đều dùng phi cơ hay tàu.

Bình minh Hawaii: Trời chưa sáng hẳn, từ phía siêu thị nằm phía sau khách sạn đã nghe tiếng chuyển động của các xe chở hàng, sáng hơn một chút thấp thoáng vài chiếc “bus” đến đón khách du lịch bắt đầu một ngày ở quần đảo Hạ Uy Di. Trước tiên phải đi thăm một vòng đảo cho biết, tùy theo yêu cầu của “tour guide” để đến một nơi nào đó, chúng tôi dừng lại ở một triền núi thấp nhìn ra thung lũng và núi rừng Hawaii còn mơ ngủ trong màn sương, đỉnh núi xa vẫn mờ mờ trong sương mịt mù như dưới một cơn mưa phùn thật nhẹ. Ngát ngậy vì vẻ đẹp của núi rừng còn ngái ngủ, mọi người dừng lại ghi vội vài tấm hình hay khúc phim làm kỷ niệm. Ở Pali Lookout có nhiều gió nên đứng một lúc là đã thấy lạnh

người, nhìn xuống thung lũng cứ tưởng như bị cuốn theo chiều gió. Xa xa thấp thoáng một ngọn núi mờ nhạt mà người ta gọi là China Hat vì nó giống cái mũ của người Trung Hoa.

Chùa Nhật Bản ở Hawaii: Tiếp tục cuộc hành trình, xe đưa du khách đến thăm một ngôi chùa Nhật kiến trúc rất đẹp, bên cạnh chùa thoai thoai một ngọn đồi thấp là nghĩa trang bia mộ tuyền một màu đen. Có tiếng chuông thả từng giọt buồn vào không gian im vắng, nhẹ như hạt sương trong trẻo rơi vào tâm hồn của khách lãng du. Còn trong khuôn viên của chùa bao quanh bằng vườn thông, tre trúc, du khách thoáng thấy một đài tưởng niệm dành riêng cho những người lính cả hai bên Nhật và Hoa Kỳ đã nằm xuống trong trận đánh Trân Châu Cảng năm xưa, kết quả là hai quả bom nguyên tử thả xuống thành phố Hiroshima và Nagasaki của Nhật, kết thúc thế chiến thứ II năm 1945.

Trung Tâm Đa Văn Hoá Polynesian: Trời lại xầm mặt xuống với một cơn mưa nhỏ, xe chạy vòng quanh ngọn đồi để du khách nhìn bao quát một lần nữa khu nghĩa trang màu đen lặng lẽ đến nao lòng người. Xe chuyển bánh về hướng Bắc của đảo Oahu, đến trung tâm đa văn hoá Polynesian, được gọi là Polynesian Cultural Center. Sở dĩ nó mang tên này vì đây là một khu giải trí lành mạnh, những màn trình diễn hay cách kiến trúc đều mang tính cách văn hoá của quần đảo Hạ Uy Di. Bước vào cổng, nếu thích bạn có thể mua một vòng hoa tượng trưng cho vùng biển xanh, một thiếu nữ xinh đẹp nước da nâu hồng sẽ chàoàng vòng hoa lên cổ bạn. Nhưng nếu cần phải tiết kiệm bạn đừng mua vòng hoa do các thiếu nữ thổ dân chàoàng lên cổ nhé, vì giá của nó đắt gấp mười lần mua ở ngoài phố, chuyên đi của bạn còn nhiều thứ phải tiêu đây. Quá bước vào trong một chút là mọi người có thể tham gia vào những Shows hoàn toàn không phải trả tiền (ai cũng phải mua cái vé vào cửa khoảng 85 mỹ kim rồi mà!). Thôi thì vào xem một thanh niên thổ dân đang biểu diễn màn vắt nước cốt dừa với hai bàn tay rất khoẻ mạnh của anh ta, sau đó một chàng thổ dân leo lên cây dừa cao nghêu để hái dừa, và còn đòi nhảy xuống biểu diễn cho mọi người xem. Khách du lịch hỏi hộp sau mấy phút chờ đợi, nhưng người biểu diễn khoái chí hét lên “Are you crazy?” thế là ai cũng phải té ra cười, đời nào anh ta muốn gãy xương cho phí một đời trai!

Những thân dừa ở đây cũng rất ngộ, nhiều cây chắc ảnh hưởng của gió lại cong vòng xoắn chứ không nghiêng bóng dịu dàng như bóng dừa ở quê mình. Chưa hết đâu, cảnh chèo thuyền trên sông với mái chèo vừa vắn trong tâm tay, để mặc cho con thuyền trôi xuôi theo dòng nước. Cảm giác được trở về dòng sông quê nhà như sống dậy, già trẻ lớn bé đều có thể nhập cuộc chơi thoả thích mà không phải trả một xu teng nào. Hoặc du khách có thể ngồi phây phây trên đò để ngắm cảnh hai bên bờ, đò từ từ đi qua những bên nước có bóng dừa và các loại hoa miền nhiệt đới, ngay cả những loại cỏ thụ thì cây cũng chi chít đơm hoa. Đò cập bến rồi phải lên thôi, hay muốn đi thêm một chuyến nữa thì lại xếp hàng đợi chuyến kế tiếp. Năng hình như gay gắt hơn, mọi người nghỉ chân trên bờ kính, uống nước chờ màn biểu diễn múa bụng (hula hup) của các sắc dân sống trong quần đảo Hawaii: Samoa, Maori, Tonga, Eater Island, Tahiti ... Đây có lẽ là màn trình diễn hấp dẫn nhất trong các lễ hội của thổ dân, những chàng trai lực lưỡng cuộn cuộn bắp thịt, những thiếu nữ da nâu hồng xinh đẹp trong chiếc váy nhiều màu sắc sỡ, khi lắc lư gào rú như thác đổ, lúc êm nhẹ như suối reo trong rừng vắng. Nhạc lan lan trên sông và tiếng trống bùm bùm từng hồi hoà theo tiếng chân giậm thịch thịch trên chiếc thuyền hoa khiến ai cũng thấy bưng bưng sức sống. Mọi người tán mát đi tìm trò chơi mới, thăm các căn nhà xưa của các bộ tộc để biết cách sống của những tộc trưởng ra sao, và khi xem xong rồi nếu cảm thấy thích thì hãy cùng một thiếu nữ người Tahiti nhảy múa điệu Hula trong tiếng trống dập dồn. Với trò chơi vui vẻ này làm tôi lại nhớ đến những đêm đốt lửa trại thời đi học, rồi cùng nhau hát những bản nhạc có âm hưởng núi rừng cao nguyên, tay nắm tay nhau chạy quanh đồng lửa, lòng phơi phơi yêu đời và yêu người, bây giờ làm gì còn những phút vui hồn nhiên như thế! Vẫn còn dư thời gian thì đây đã có một chiếc xe “bus” chờ sẵn chờ bạn chạy ra khỏi Khu Văn Hoá. Tưởng sao, xe chạy vào thánh địa của nhà thờ Mormon, và sau khi viếng nhà thờ còn được xem một đoạn phim ngắn, kể chuyện về thời kỳ đầu tiên những nhà truyền giáo Mormon đến hòn đảo này, họ đã ra sức khai phá miền đất mới lúc đó còn hoang vu, đồng thời cũng khai tâm cho người thổ dân để có một đời sống văn minh hơn. Do đó sau này thổ ngữ chỉ còn tên trên những con đường, còn hầu hết mọi người đều nói tiếng Anh, và bớt dần đi những hủ tục tế thần có tính cách man rợ. Bữa tiệc tối được khoản đãi tôi đã ngỡ ngỡ nhận ra rằng đây là một Trung Tâm Văn Hoá của Giáo Hội Mormon, vì món thức uống trái cây đặc biệt đựng trong trái dừa được khoét ruột, lại thiếu mùi rượu dừa như ở các quán nước ngoài phố. Sau mới biết là Trung Tâm Polynesia của giáo hội Mormon, được hình thành là để gây quỹ làm học bổng giúp cho những học sinh bản xứ có phương tiện học hành, hy vọng họ quay về xây dựng và nâng cao đời sống các cộng đồng của thổ dân tại Hawaii. Thật là một nghĩa cử văn hoá rất đáng trân trọng.

Trời đã về chiều, cuộc vui chưa tàn vì với cái vé vào cửa bạn sẽ còn được thưởng thức một màn trình diễn tuyệt vời trên một sân khấu lộ thiên rất hùng vĩ. Hùng vĩ vì có thác đổ lẩn trong tiếng thông reo, những ngọn đèn bài trí rất nghệ thuật và cũng vì ánh trăng đêm ấy toả ánh sáng huyền ảo xuống rừng khuya hoang dã. Tất cả các máy chụp hình và quay phim không được chụp hay thu màn trình diễn đặc biệt của họ, các thanh niên thiếu nữ diễn lại sự tích lịch sử của một người thổ dân từ lúc chào đời cho đến ngày cuối cùng của anh ta, được sinh ra trên mảnh đất hoang vu do núi lửa tạo thành. Cũng khởi đầu và kết cuộc như bao câu chuyện khác, cũng lúc bình yên và cũng có chiến tranh giữa bộ tộc này với bộ tộc khác, họ phải chiến đấu để sinh tồn trên mảnh đất mà ngày nay chúng ta gọi là Hawaii, hòn đảo thần tiên. Cuối cùng là một màn múa lửa vô cùng ngoạn mục mà hình như chưa từng được xem trên bất cứ sân khấu nào, đó cũng nhờ về hoang dã của núi rừng thiên nhiên tạo thành một bức phong tuyệt tác. Thế là hết một ngày ở Hawaii, xe đã tới đón mọi người về khách sạn. Ai cũng thấm mệt nhưng hài lòng với chuyến đi khám phá được nhiều cái hay cái lạ, ở một hòn đảo xa xôi mà ngày xưa mỗi lần nghe nói lại chỉ nghĩ là truyện cổ tích. Đêm đã khuya rồi, từ tầng trên của khách sạn nhìn ra phong cảnh bên ngoài, Hạ Uy Di vẫn nhấp nháy ánh đèn như một thảm kim cương diễm lệ.

Nguyễn Nhung (Summer in Hawaii, 2012) Kỳ sau: Big Island, Hawaii, hòn đảo của núi rừng hoang dã.

Thông Báo

Hội Ái Hữu Biên Hoà trân trọng thông báo cùng quý đồng hương và thân hữu chuyên đi Hội Ngộ Biên Hoà Sydney, Australia 2012, Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương II đã bị huỷ bỏ vì số người ghi danh quá ít và được dời sang năm 2013. Xin liên lạc số 713-922-5638 để biết thêm tin tức. Chân thành cảm tạ.

Phân Ưu

Được tin buồn Thân Mẫu của đồng hương Nguyễn Hoàng là Bà Quả Phụ Nguyễn Văn Thức (cựu Phó Ty Dân Vận Chiêu Hồi từ năm 1967-1973 tại tỉnh Biên Hoà), nhũ danh Nguyễn Thị Mai, Pháp Danh Nguyễn Lan, sinh năm 1939 tại Bắc Giang, Việt Nam, đã từ trần vào ngày thứ Hai 18 tháng 6 năm 2012 (nhằm ngày 29 tháng Tư nhuận thiếu, Nhâm Thìn) tại Houston, Texas, Hoa Kỳ. Hưởng thượng thọ 83 tuổi.

Cụ Bà đã từng là Y Tá phục vụ tại Bệnh Viện Phạm Hữu Chí, Biên Hoà và sau đó giữ chức vụ Trưởng Trạm Xá Bình Ý, quận Công Thanh, tỉnh Biên Hoà, Việt Nam. Tại thành phố Houston, tiểu bang Texas, Hoa Kỳ, Cụ Bà đã từng là cố vấn giúp đỡ cho con cháu chung lo tổ chức những lần lễ vía Đức Ông Trần Thượng Xuyên, và là cây bút nòng cốt đóng góp thơ văn trên Bảng Tin Hằng Tháng và Đặc San Xuân Hội Ái Hữu Biên Hoà.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng đồng hương Nguyễn Hoàng và toàn thể tang quyến. Nguyên cầu hương linh Cụ Bà Nguyễn Thị Mai sớm được siêu diêu nơi Miền Cực Lạc, Cõi Niết Bàn.

Hội Ái Hữu Biên Hoà/Ban Chấp Hành/Ban Lễ Vía/Ban Biên Tập đồng kính bái

THƠ NGUYỄN THỊ MAI

**Miền Bắc quê cũ năm xưa
Di cư vào ở Biên Hoà Đồng Nai
Mới đến thì gọi quê người
Dần dần quen sống thứ hai quê mình**

Biên Hoà sông nước hữu tình
Không còn phân biệt quê mình quê ta
Công Thanh đặc sản Biên Hoà
Tân Triều mới chính thật là bưởi ngon

Nhơn Trạch là đất trồng cam
Xoài cát, mít ngọt lại thêm vịt gà
Long Thành lúa gạo đầy nhà
Tân Uyên xa tỉnh nhưng mà ấm no

Gần nhất thành phố Biên Hoà,
Tân Vạn đồ gốm thật là tiếng tăm
Ở đây tôi sống nhiều năm
Mỗi tình lưu luyến quê hương Biên Hoà

Nhưng rồi cũng vẫn phải xa
Ra đi bỏ lại quê nhà thứ hai
Quê hương nơi đến thứ ba
Houston thành phố đến mà dựng xây

Ban đầu gian khổ dạn dày
Dần dần tạo dựng tạo cho bằng người
Tuổi già gần đến tám mươi
Vui bên con cháu ngậm ngùi nhớ quê

**Biên Hoà, Miền Bắc năm xưa
Quê sanh, quê ở, thứ ba quê về!!**

Phân Ưu

Được tin buồn Bào Đệ của đồng hương Nguyễn Văn Đáng (North Carolina, USA) là đồng hương Nguyễn Văn Khen (Phu Quân bà Đinh Thị Nhung cháu ngoại của cụ ông Đỗ Cao Khoé) đã từ trần vào ngày 26 tháng 6 năm 2012 (nhằm ngày 08 tháng 5, Nhâm Thìn), tại Sài Gòn, Việt Nam. Hưởng thọ 63 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng đồng hương Nguyễn Văn Đáng và toàn thể tang quyến. Nguyên cầu cho linh hồn Nguyễn Văn Khen sớm được về Cõi Thiên Đàng, hưởng Nhan Thánh Chúa.

Phân Ưu

Được tin buồn Con Rể của đồng hương Bác Sĩ Hồ Tường Vi là Bác Sĩ Nathan Bihlmaier đã từ trần vào ngày Chủ Nhật 20 tháng 5, 2012 (nhằm ngày 30 tháng 4, Nhâm Thìn) tại Kansas, Hoa Kỳ. Hưởng Dương 31 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng gia đình Bác Sĩ Hồ Tường Vi và cùng toàn thể tang quyến. Nguyên cầu cho linh hồn Nathan Bihlmaier sớm về nước Chúa, hưởng muôn vạn hồng ân nơi Cõi Thiên Đàng.

DANH SÁCH QUÝ ĐỒNG HƯƠNG VÀ THÂN HỮU ỦNG HỘ HỘI

Quỹ Hội: Đỗ Cao Thanh (CA) \$150, Ngũ Ánh Vân (TX) \$50, Bác Sĩ Thanh N. Vũ (KS) \$100, Yên Trương (CA) \$20, Xuân Hương (CA) \$20, Trần Thị Tài (GA) \$30, Nguyễn Phú Cường (Canada) \$50, GS Nguyễn Văn Phô (CA) \$50, Liêng Nữ Trung (CA) \$50, Lâm Xuân Hương (CA) \$50, GS Huỳnh Bá Hạnh (CA) \$50, Nguyễn Hữu Mạnh (Australia) \$50, Nguyễn Vô Lượng (CA) \$50, Mai Huỳnh (CA) \$200, Đặng Thị Phương Ánh (HI) \$50, Huỳnh Bá Hoanh (CA) \$50, Nguyễn Thị Hồng Hà (VA) \$50, Nguyễn Thị Hiếu, Tô Ánh Nguyệt, Tô Diệu Mỹ (TX) \$138.66, Trần Văn Nguyên & Hồng (AZ) \$92.42, Trịnh Văn Kiều & Oanh (VA) \$92.42, Nguyễn Thị Tinh & Sang (TX) \$92.42, Thân T. Ngọc Mai (CA) \$100, Điều Lệ Tăng (TX) \$20. **Đặc San Xuân 2013:** Liêng Nữ Trung (CA) \$20, Lôí Phát & Châu Kim Mỹ (Italy) \$50, Đỗ Cao Tuy (TX) \$20. **Sách Cù Lao Phố:** Dương Văn Y (CA) \$300. **Lễ Vía Đức Ông:** Liêng Nữ Trung (CA) \$20, Lôí Phát & Châu Kim Mỹ (Italy) \$50.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HẰNG THÁNG SỐ 103
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 7 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS.

HỘI KÝ NHỮNG NGÀY VIẾNG HAWAII VÀ HỘI NGỘ BIÊN HOÀ 2012

Nguyễn Kim Lộc
(Chicago, Illinois. USA)

Thông thường, khi đến tuổi về hưu, hầu như mọi người người đều nghĩ đến việc hưởng nhàn, vui thú điền viên, ngao du sơn thủy, phóng tầm mắt tới tận chân trời xa, nhìn đàn cá lội, nhìn cánh chim bay lãng đãng giữa trời mây, hoặc đi viếng các kiếng chùa trên lưng chừng triền núi để có dịp thả hồn theo dòng khói hương trầm đang từ từ tan loãng vào cõi hư không để có phút giây trầm tư thanh thản... , tôi vẫn không ngoại lệ vì thích đi đó đi đây để có dịp “học một sàng khôn” hầu xoá bỏ trong tôi một phần nào những cái thiển cận, ngu ngơ.

Nên, nhân khi đọc tờ Bảng Tin Hằng Tháng của Hội Ái Hữu Biên Hoà thông báo sẽ tổ chức ngày Hội Ngộ Biên Hoà, Honolulu, Hawaii 2012 – Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I, một chuyến đi gặp gỡ đồng hương và thân hữu Biên Hoà sau đó du lịch vùng biển của quần đảo Hạ Uy Di (Hawaii) vào thượng tuần tháng 6 năm 2012, một tuần lễ, từ ngày 07 đến ngày 14-6-2012 và địa điểm tập trung là tại khách sạn Ohana Waikiki West, 2330 Kuhio Avenue. Honolulu, Hawaii 96815, tôi gọi điện thoại “xin ghi danh” và lo đặt vé bay ngay.

Chuyến đi hội ngộ và du lịch lần này được đặt tên nghe khá văn vẻ “*Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I*”. Lòng tôi tràn ngập niềm vui, chuẩn bị các thứ cần thiết mang theo, nhất là “đồ tắm” và máy ảnh.

Đúng hẹn, tôi và vợ tôi được con đại bàng cánh sắt “United” mang từ thành phố Chicago, Illinois, USA đến phi trường Los Angeles, California, USA và được một con đại bàng khác chuyên tiếp... Chúng tôi đến phi trường Honolulu, Hawaii, USA lúc 12 giờ trưa ngày 07-6-2012, được ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt và đồng hương Liêu Thiên chờ đón, rước về khách sạn, nhận phòng; trong khi các đồng hương Biên Hoà có ghi tên tham dự chuyến du lịch này, cũng lần lượt đến phi trường Honolulu theo ngày giờ đã thông báo cho ban tổ chức.

Phái đoàn gồm có: **Virginia:** *Trình Văn Kiều (cựu sĩ quan Cảnh Sát Quốc Gia) & vợ, Lê Kim Oanh (nhà văn Kiều Oanh Trình), *Lê Đình Lộc (cựu sĩ quan Việt Nam Cộng Hoà) & vợ, Lê Ngọc Dung (chị của Lê Kim Oanh), *Trần Kim Bài (cựu sĩ quan trưởng Võ Khoa Thủ Đức) và vợ, Trần Nghiêm Minh Nguyệt (thứ nữ bác sĩ Nghiêm Xuân Thọ, Biên Hoà). **Maryland:** *Dương Văn Anh (Sư Đoàn 3 Không Quân Biên Hoà) và vợ, Phùng Thị Thanh (thương gia ở chợ Biên Hoà). **Texas:** *Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt, *Đỗ Cao Tuy (cựu sĩ quan Chi Khu Bình Trước, Biên Hoà), *Trần Văn Sang (cựu nhân viên Toà Hành Chánh, Biên Hoà) và vợ, Nguyễn Thị Tinh (dưỡng nữ của chủ nhân tiệm phở Hoàng Oanh, khu rạp hát Biên Hùng trước 1975), *Lê Minh Quang & Nguyễn Thị Hiền (rẻ và con gái của của ông Hà Đăng Minh, cựu sĩ quan Trưởng Xưởng Đồng Sắt-Sư Đoàn 3 Không Quân, Biên Hoà), *Nguyễn Văn Đông (cựu sĩ quan Không Quân Việt Nam Cộng Hoà, ngành kỹ thuật) và vợ Nguyễn Thị Nhung (nhà văn Nguyễn Nhung), *Nguyễn Đông Nghi & Cindy Đỗ (con và dâu của anh chị Đông & Nhung), William Nguyễn, Richard Nguyễn (cháu nội anh chị Đông & Nhung), *Nguyễn Thị Hiếu, Tô Ánh Nguyệt, Tô Diệu Mỹ (cựu nhân viên Ngân Hàng Quốc Gia Việt Nam). **Arizona:** *Trần Văn Nguyên (cựu trung tá Phòng Huấn Luyện Phi Hành Sư Đoàn 3 Không Quân, Biên Hoà) và vợ, Đỗ Thị Thê Hồng (cựu nhân viên ngân hàng ở Biên Hoà). **Illinois:** *Nguyễn Kim Lộc (cựu sĩ quan Cảnh Sát Quốc Gia Việt Nam Cộng Hoà) và vợ, Trần Thị Nghĩa, (nhà văn Trần Hà Lộc). **Italy:** Lôi Phát (cựu công chức ở Bình Ý, quận Công Thanh, Biên Hoà) và vợ, Châu Kim Mỹ (nhà văn Bảo Châu, cựu nhân viên Ngân Hàng Quốc Gia Việt Nam).

Những thành viên trong phái đoàn trước khi đến Honolulu, Hawaii đã được ban tổ chức gửi tin tức cập nhật và loan báo chương trình như sau:

Ngày thứ Tư 06-6-2012

Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đát, anh chị Lôi Phát & Châu Kim Mỹ và anh chị Trần Văn Nguyên & Đỗ Thị Thế Hồng sẽ đến phi trường Honolulu, Hawaii, sớm hơn ngày dự định, để ông Hội Trưởng có thì giờ bàn thảo chương trình hội ngộ với đồng hương Hồ Ngọc Sơn và Liêu Thiên ở Honolulu, Hawaii.

Ngày thứ Năm 07-6-2012

Một số ít người đến sớm, được sinh hoạt tự do nên rủ nhau đi viếng International Market Place (tạm gọi là Khu Chợ Trời Quốc Tế) bên kia đường Kuhio, đối diện khách sạn Ohana Waikiki West. Nơi đây bày bán đủ thứ mặt hàng dành cho khách du lịch và có bán nhiều loại trái cây trái, vải, nhãn, xoài, đu đủ ... vào mỗi thứ Năm hàng tuần. Tôi có dịp mua đu đủ, ăn thật ngon, hương vị rất đặc biệt, ngọt lịm. Sau đó chúng tôi đi dọc theo bãi biển Waikiki, ngắm cảnh đông người đang bơi lội, chơi trò lướt ván trên sóng hoặc nằm phơi nắng trên bãi biển, quang cảnh rộn rịp, đủ mọi sắc dân từ các nước trên thế giới đến, tận hưởng mùa Hè nơi thiên đường hạ giới Hạ Uy Di.

Buổi chiều tại phòng tiếp tân của khách sạn, một cuộc họp mặt “nhập đoàn” của các thành viên trong phái đoàn Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I được thực hiện. Ông Hội Trưởng kiêm “*Tour Guide*” đã ngỏ lời hân hoan ngỏ lời chào mừng chào mừng phái đoàn và giới thiệu các thành viên trong đoàn với nhau, ngoại trừ gia đình anh chị Nguyễn Văn Đông và Nguyễn Nhung, chuyên bay đến trễ lúc 9:30 P.M.). Mọi người tỏ rõ hân hoan, tay bắt mặt mừng, trao đổi niềm vui hạnh ngộ ... Sau đó ông Hội Trưởng thông báo chương trình hội ngộ đồng hương Biên Hoà và du lịch như sau:

Ngày thứ Sáu 08-6-2012

Từ sáng sớm, chiếc xe bus màu vàng loại chở học sinh, chở sẵn, chở chúng tôi đi viếng viếng khu Diamond Head. Sau hơn nửa giờ, mọi người trở lại xe bus để đến National Memorial Cemetary of the Pacific (Nghĩa Trang Quốc Gia Khu Thái Bình Dương Quân Đội Hoa Kỳ) và kế tiếp là khu Nuuanu Pali Lookout, nơi vua Kamehameha ra lệnh ném binh sĩ, của đảo Oahu bị bắt, xuống vực sâu ở độ cao 985 foot. Nơi đây, chúng tôi ngắm cảnh từ đồi cao nhìn xuống thung lũng Kaneohe và chụp ít hình kỷ niệm. Sau đó, chúng tôi đến một khu shopping mall ăn trưa, rồi tranh thủ đến thăm một ngôi chùa Nhật, “Byodo-in Temple”, một cảnh chùa được xây dựng theo cảnh chùa bên Nhật cách đây 900 năm và nơi đây hình như cũng là nghĩa trang của người Nhật ở Hawaii.

Bốn lăm phút trôi qua, đoàn lại lên đường đến Polynesian Cultural Center (Trung Tâm Văn Hoá Polynesian). Bác tài xế rất lịch sự có ý kiến dành chút thì giờ đến viếng khu công viên đảo nhỏ China Hat. Một đảo nhỏ hình dáng như chiếc nón của người nông dân Tàu trông rất mỹ thuật; nhưng sau đó, ngại không đủ thì giờ, nên bác tài chỉ chạy vòng quanh công viên này. Xe lại trực chỉ đến “Polynesian Cultural Center”, một khu giải trí nhân tạo, thiết kế mang màu sắc thiên nhiên với đầy đủ sông suối, cây cảnh hoang sơ, chia thành nhiều khu vực mang sắc thái đặc thù của từng sắc dân trong vùng biển đảo Thái Bình Dương. Nơi đây, chúng tôi được xem những màn trình diễn vũ điệu của từng sắc dân, đặc biệt màn biểu diễn leo cây dừa rất điêu luyện, và sau đó ngồi dọc theo ven bờ dòng sông nhân tạo thưởng lãm các vũ điệu do sắc dân Tahiti, Samoa, Fiji... múa trên thuyền với với động tác múa bụng, lắc hông rất nhuần nhuyễn, nhiệt tình, sôi nổi, gây nhiều ấn tượng ... Đến tối, sau khi dự tiệc Hawaiian Luau tại một sảnh đường rộng lớn, đoàn vào xem chương trình văn nghệ đặc sắc bản xứ với những phần trình diễn điệu vũ Hula Hup theo từng nhịp trống vang; đặc biệt là màn múa cây lửa thật tuyệt hảo. Khoảng gần 10 giờ xe bus đến đưa chúng tôi về lại khách sạn.

Ngày thứ Bảy 09-6-2012

Hơn 8 giờ sáng, đoàn chúng tôi đi bộ dọc bãi biển Waikiki, tiếp sau đó, chúng tôi đi xem cuộc diễn hành Lễ Kỷ Niệm Vua Kamehameha của xứ Hawaii, do nhiều sắc dân bản xứ thực hiện hơn hai tiếng đồng hồ, trên đường phố cũng mang tên vua Kamehameha. Cuộc diễn hành rất trang trọng với nhiều xe hoa, xen kẽ những đoàn học sinh trống kèn trời nhịp, các đoàn vũ sắc tộc, các người đẹp cỡi ngựa... Đến giờ hẹn, chúng tôi lại gấp rút đi dự buổi tiệc Hội Ngộ Biên Hoà được đồng hương và thân hữu Biên Hoà đứng ra lo tổ chức tiếp đãi phái đoàn Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I, tại khu Ala Moana Beach Park. Thức ăn ngon với đủ loại trái cây chín ngọt hương thơm đầu mùa. Bao nhiêu tâm tình đồng hương xứ Bưởi được dịp tuôn ra, trong khi sóng biển rì rào gọi, tung từng đợt trắng xoá vào bờ...

Hiện diện trong buổi tiệc hội ngộ này có đại gia đình đồng hương anh chị Hồ Ngọc Sơn (cựu sĩ quan Nhảy Dù, rể Biên Hoà) và Lê Thị Lan (cựu giáo viên Bưu Hoà, Biên Hoà), Cụ Bà Lê Thị Thành (mẹ chị Lan), Chị Đặng Thị Phương Ánh (em dâu chị Lan) và gia đình người thân sắp dời qua Pearland, Texas lập nghiệp, Bác Sĩ Thảo Phan (con gái chị Ánh) và gia đình; ông bà Khoa & Đào (cha mẹ chồng bác sĩ Thảo), Hồ Lê Nam (con trai anh chị Sơn & Lan), Cathy Chi Hồ (con gái anh chị Sơn & Lan) và bạn trai Đạt Phùng; đồng hương anh chị Đỗ Hữu Công và Trương Thị Thu Hà, đồng hương anh em Liêu Thiên và Liêu Võ; đồng hương anh chị Đẹp (chủ nhân xe bán dạo thức ăn); đồng hương Trương Bồn Thân tự Buôn (con trai bà Vũ chủ nhân sạp bánh Khánh Ký đối diện sạp chạp phô của ông Sản trong lồng chợ Biên Hoà); thân hữu cựu trung tá Không Quân Trần Hữu Hạnh (bạn của đồng hương Trần Văn Nguyên); thân hữu Bùi Văn Minh và Huỳnh Văn Thanh (bạn Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt năm 75 khi còn ở Honolulu, Hawaii).

Buổi tiệc kéo dài từ trưa với những lần ăn uống no nê, tám biển mãi cho đến chiều tối mới chia tay trong thân tình quý mến tràn đầy. Phái đoàn đã tỏ lòng biết ơn sâu xa đến các đồng hương và thân hữu tại Honolulu, Hawaii về buổi tiệc hội ngộ thắm đậm tình đồng hương xứ Bưởi. Đoàn trở về khách sạn để chuẩn bị cho chuyến bay đi viếng big island Hawaii vào ngày hôm sau.

Ngày Chủ Nhật 10-6-2012

Từ 6 giờ sáng, chúng tôi phải lên xe đến phi trường Honolulu, qua cổng hàng không nội địa tiểu bang đáp chuyến bay sớm Hawaiian Airline để sang đảo Hawaii, dân chúng địa phương gọi là Big Island. Hơn nửa giờ bay, chúng tôi đến phi trường Kona (phía Tây đảo Hawaii). Xe bus màu vàng chờ sẵn đưa chúng tôi đi thăm các nơi: thành phố Kona-Kailua, viếng nhà thờ cổ Mokoiaikawa; ghé qua một thương hiệu cà phê nổi tiếng Kona Coffee & Museum, được tha hồ thử đủ loại cà phê; sau đó lại ghé qua đồn điền cà phê Kona Joe. Tại đây, chúng tôi được nghe thuyết trình về cây cà phê từ cách cách trồng tỉa, chăm sóc đến thu hoạch, hái, bóc vỏ, ran đến đóng gói thành phẩm tung ra thị trường; sau đó ghé một khu chợ trời mua thức ăn trưa, rồi tiếp tục đi viếng vùng bãi biển cát đen Punaluu Black Sand Beach, nơi đây, thấy nhiều con ba ba nằm phơi nắng hoặc ấp trứng trên bãi cát; đoàn lại tiếp tục lên đường viếng khu Volcanoe National Park, vào toà nhà hướng dẫn du khách, xem hình ảnh núi lửa đang hoạt động tại Bảo Tàng viện Thomas A.Jaggar và miệng núi lửa Halema'Unua'U.

Rời khu núi lửa, đoàn đến viếng một vườn hoa lan khá rộng lớn, có nhiều loại hoa lạ, có mùi thơm rất nhẹ nhàng, thoang thoang đưa hương, cạnh những chậu hoa đó có ghi hàng chữ "Smell Me". Trên đường về thành phố Hilo, đoàn dừng chân nơi một công viên trên núi và có thác nước "Rainbow Falls Lookout".

Khi mặt trời đã ngã về chiều, chúng tôi lên xe, ngồi ngắm cảnh dọc theo bờ biển, trong khi xe chạy hướng đến phi trường Hilo (phía Đông đảo Hawaii) để trở về đảo Oahu. Trong khi chờ đợi tại phi trường, đoàn chúng tôi dành cho nhà văn Nguyễn Nhung một sự bất ngờ đầy lý thú là mừng Sinh Nhật Nguyễn Nhung ngày 10-6, với món quà một sợi dây chuyền, một đôi bông tai và một vòng hoa sứ và cả đoàn chúng tôi đồng ca bài Happy Birthday Nguyễn Nhung, đã khiến cho một số hành khách chờ chuyến bay ngạc nhiên và vui cười theo. Trong cuộc đời chắc ít có ai có dịp được mừng sinh nhật như vậy. Đoàn trở về lại phi trường Honolulu vào khoảng chín giờ tối cũng là lúc xe bus đến đưa đoàn về khách sạn.

Ngày thứ Hai 11-6-2012

Cũng khởi từ sáng sớm, chúng tôi lên xe trực chỉ hướng Trân Châu Cảng (Pearl Harbor). Đến nơi đã thấy quang cảnh rợn rợn, đông du khách ngược xuôi...chúng tôi viếng các di tích lịch sử liên quan đến trận chiến Trân Châu Cảng, vũ khí, chiến cụ, hỏa tiễn, thủy lôi "tự sát", đại bác phòng không, tiềm thủy đình Bowfin, các tượng đài kỷ niệm các chiến hạm Hoa Kỳ bị không quân cảm tử Nhật đánh chìm, cùng tên họ sĩ quan và binh sĩ, thủy thủ đoàn trên 3.000 người tử trận vào ngày 7-12-1941...

Hơn gần hai tiếng tại đây, chúng tôi từ giả Trân Châu Cảng lên đường xuyên qua những cánh đồng trồng thơm bao la bạt ngàn đến cửa hàng bán sản phẩm do đồn điền hãng thơm Dole sản xuất, nổi tiếng nhất về các sản phẩm biến chế từ trái thơm. Sau đó xe chạy theo đường duyên hải đến khu làng Waimea, viếng vườn cây cảnh Waimea Kau I Ka Hano, ngắm rừng núi hoang dã, thác đổ từ núi cao...Từ đó xe đưa chúng tôi đến khu North Shore nổi tiếng thế giới về những lượn sóng cao với bao tay nghề trở tài lướt sóng đã từng được giới thiệu qua bao phim ảnh, truyền hình.

Trên đường về, chúng tôi ghé khu chợ trời nhỏ bán trái cây dọc đường, mua trái cây, măng cầu xiêm, đu đủ...uống nước dừa tươi...Xe về đến khách sạn, cảnh trời sắp sửa hoàng hôn, một số người về phòng nghỉ, còn số khác lại tranh thủ thời gian, tiếp tục dạo phố vui chơi.

Ngày thứ Ba 12-6-2012

Đoàn được xe bus chở đến khu downtown viếng thủ phủ Honolulu, Hawaii. Chụp hình khu đại sảnh văn phòng hành chính tiểu bang, tượng linh mục Damiel, tượng nữ hoàng Hawaii... đặc biệt có nhiều cây da nhánh rễ chằng chịt tuyệt đẹp..., kể đến băng qua đường chụp hình kỷ niệm dưới chân tượng vua Kamehameha; đi viếng khu phố chợ Tàu, tại đây chúng tôi hân hạnh gặp được chú Cúi, xưa bán bazaar ở đầu chợ trên, đến chào mừng phái đoàn. Đoàn ăn trưa, tha hồ lựa chọn món ăn Tàu, Đại Hàn, Thái, Phi, Hawaii... vừa túi tiền và ngon miệng, xong dạo quanh quan sát cảnh chợ. Đến trưa, đi tắm ở bãi biển Kailua (Kailua Beach), bãi biển đẹp và an toàn... Tại đây, đoàn du lịch lại rã dần, ba thân hữu chị Nguyễn Thị Hiếu, Tô Diệu Mỹ và Tô Ánh Nguyệt, bất ngờ bày tiệc bánh trái giữa trời, nói lên lời chia tay thắm tình lưu luyến, để ngày sau rời Hawaii trở về nơi trú quán. Đoàn trở lại khách sạn sớm hơn dự liệu để mọi người có thể dùng thẻ khách sạn lên xe Trolley ngắm nhìn khung cảnh Waikiki nhộn nhịp về đêm.

Ngày thứ Tư 13-6-2012

Sinh hoạt tự do, các thành viên trong đoàn có thì giờ hò hẹn riêng tư hoặc đi mua sắm quà kỷ niệm, biếu bà con thân thuộc... tuy nhiên vẫn có chương trình viếng khu chợ trời phía trước vận động trường bóng càn na Hawaii; và tiếp sau đó, đi dự buổi tiệc do anh chi đồng hương Đỗ Hữu Công và Trương Thị Thu Hà thiết đãi tại công viên bãi biển Lagoon, rất tiện cho việc vừa ăn uống vừa đi tắm biển. Và đến cuối chiều, còn một buổi tiệc chia tay tại nhà hàng King's Lobster, các thành viên trong đoàn nói lên lời cảm ơn, lời từ giã, để ngày mai mỗi người mỗi hướng bay về với gia đình.

Mùa Hè năm nay (2012), tôi thật sự có một niềm vui khó tả là được dịp tháp tùng Đoàn Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I, được dịp hội ngộ đồng hương và du lịch vùng biển thuộc quần đảo Hawaii - nơi mà du khách khắp nơi trên thế giới đã không ngần ngại tôn vinh là thiên đường hạ giới - khí hậu điều hoà, gió mát quanh năm, nhiều bãi biển đẹp thu hút đông đảo khách du lịch - nơi du khách có thể tận hưởng nhưng ngày tháng gần gũi thiên nhiên, tự do tắm biển, tự do mặc dù kiêu áo tắm, nằm phơi nắng trên các bãi biển cát trắng giữa trời cao biển rộng, được bao bọc xa xa những rặng dừa hoặc hàng dương liễu, hoặc những toà khách sạn lộng lẫy trang trí nhiều loại hoa và cây cảnh, đặc biệt là những cây da thật to, rễ từ cành buông xuống đất, rồi rễ lại hút nguồn sinh lực từ đất nuôi cây và chông chồi cành nhánh vươn dài, tuyệt đẹp. Ngoài việc thưởng thức đủ loại thứ ăn hải sản và trái cây, nhãn, xoài, trái vải, chôm chôm, thom, đu đủ... thức ăn nào cũng ngon, cây trái nào cũng ngọt lịm đậm đà hương vị "Ha Uy Di", tôi còn được đưa đi viếng các vườn cây cảnh thiên nhiên, vườn cây ăn trái, vườn cà phê, viếng các công viên núi lửa, viếng Trân Châu Cảng... và còn nhận chân tâm thanh tịnh của đồng hương xứ Bưởi hân hoan tiếp đón và nhiệt tình thiết đãi.

Tôi xin mạo muội đại diện đoàn Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I gửi lời tri ân đến quý anh chị em và các bạn: đại gia đình anh chị Hồ Ngọc Sơn, đại gia đình chị Đặng Thị Phương Ánh, gia đình anh chị Đỗ Hữu Công-Trương Thị Thu Hà, gia đình anh chị Đẹp, anh Trương Hữu Hạnh, anh em Liêu Thiên và Liêu Võ và vô cùng ngưỡng phục cụ bà, nhạc mẫu của anh Hồ Ngọc Sơn, đã trên chín mươi tuổi, vẫn cố gắng đến tham dự hội ngộ, gặp đồng hương cho đỡ nhớ Biên Hoà.

Tôi cũng xin thay mặt các anh chị Lâm Sĩ Đắt, Lôi Phát, Châu Kim Mỹ, Đỗ Cao Tuy, chân thành cảm ơn anh Trương Bồn Thân tự Buôn đã đưa xe limousine rước chúng tôi lên đỉnh Tantalus Loukout để nhìn toàn cảnh thành phố biển Waikiki lộng lẫy về đêm chụp hình kỷ niệm, đồng thời mời chúng tôi một buổi tiệc thân tình.

Và riêng tôi cũng xin gửi lời cảm ơn đến gia đình chị Phạm Thị Dậu, tự Vân đã đãi vợ chồng chúng tôi một bữa cơm thanh đạm với món cá muối sư chiên và canh khoai mỡ tím, tráng miệng xoài, trái vải tại nhà riêng vào ngày 12-6-2012. Và đãi thêm chúng tôi một bữa điểm tâm tại một nhà hàng sang trọng ở bãi biển Waikiki cùng một bữa ăn trưa bún bò Huế tại nhà hàng Sài Gòn (downtown) vào ngày cuối 14-6-2012 và thân tình đưa chúng tôi ra phi trường, kèm một gói quà lưu niệm.

Trước khi kết thúc bài bút ký này, anh chị em trong đoàn du lịch Hawaii vừa qua, gọi điện thoại, đề nghị tôi ghi trong bài viết rằng "*Tất cả anh chị em trong đoàn Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I rất ngưỡng mộ đến ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt, một con người vui tính, hoạt bát, hài hoà, năng nổ, có tinh thần phục vụ đồng hương xứ Bưởi, đáng được khen thưởng....*"

Chao ôi! Tình người xứ Bưởi đậm đà làm sao - không biết diễn đạt lời cảm ơn nào cho xứng đáng...

Nguyễn Kim Lộc
(Chicago ngày 25-6-2012)